4 Børn. De sidste gaar frit, de andre betaler for hele Kursus'et 6 Kr. hver.

Det ene Hold kommer Mandag, Onsdag, Fredag, det andet Tirsdag, Torsdag, Lørdag. Med hvilken Lyst de gaar til Undervisningen, ser De bedst deraf, at alle 24 er mødt i Aften — trods Snestormen. Og dog bor mange af dem langt ude paa Kastetvej. De har arbejdet hele Dagen paa en Fabrik og kun lige faaet Tid til at smutte hjem og klæde sig om, før de skulde herned. Af Holdet, der er her i Aften, er de 14 Fabrikarbejdersker, 2 Kommunelærerinder, 3 Tjenestepiger og 1 Syerske. Desuden findes der altsaa 4 Børn. Et Hold er inddelt i 4 Familier, hver paa 5 voksne og 1 Barn. Nr. 1 i Familien er Husmoder og dækker Bord, Nr. 2 koger Formad, og Nr. 3 sørger for Eftermad. Bagningen tager Nr. 4 sig af, og Nr. 5 skal lave Paalæg og Salater.

Frk. Jørgensen aabner Døren til det store Køkken. Langs Væggene, der er drivende fugtige af Maddampe, sidder de 24 Elever og følger Undervisningen. Det er lutter friske unge Piger, der med stor Opmærksomhed lytter til Lærerindens Visdomsord. I blaa Stilebøger nedskrives de indhøstede Køkken-Hemmeligheder. Fra Tid til anden, naar Læreriden fortæller om en særlig praktisk Metode, gaar Forundringens glade Gys gennem hele Rækken.

Midt i Rummet staar Lærerinden bag Gaskomfuret, rank i en lys Kjole, med stivet hvidt Hovedsæt og Smageske og — Gaffel i et Læderetui ved Bæltet. Hun lader med en flad Ske »Æblekranse« glide ned i en Gryde med hed, spruttende Palmin. Rundt om hende damper Gryder under blanke Laag. — Lærerinden. Frk. Weber, forklarer nu grundigt Tilberedningen fra først til sidst. Paa sorte Vægtavler er Opskriften noteret med nøjagtig Prisangivelse for hver enkelt Ting.

Undervisningen foregaar iøvrigt paa den Maade, at den første af de tre ugentlige Aftener laver Lærerinden, medens Holdet ser til, to daglige Middage — Formad og Eftermad — samt en billig Dessert. De kommende Aftener laver »Familierne« selv de samme Retter rundt om ved Komfurerne.

»Æblekransene« er færdige, de ligger sprøde, lysebrune paa Fadet, og de samt Aftenens andre Resultater bydes rundt. Vi smager en smeltende Mannagrød, duftende gule Ærter, let stegte Bønnefrikadeller med Kartoffelsalat og en hjerneklarende Sildesalat. Til Slut damper Kaffen i Kopperne. En ung Pige tragter den med stor Omhu, saa den er ganske frisk, som Kaffe bør være.

— Men Omkostningerne? spørger vi.

Frk. Jørgensen, der henrykt uddeler Komplimenter til baade Lærerinde og Elever, saa godt har alt smagt hende, fortæller:

— Alle disse Retter er beregnede paa den omtalte Husholdning med 7 Personer og 12 Kr. om Ugen. »Æblekransene« har f. Eks. kostet, Frk. Weber?

— Præcis 47 Øre, siger denne efter at have raadført sig med Vægtavlen.

Frk. Jørgensen fortsætter:

— Og der var dog nok til os alle sammen!

Det er jo først anden Vinter, at Kursus'et eksisterer, og vort aarlige Budget er paa ca. 1800 Kr. Heraf giver Kommunen 400 Kr. samt Bolig, Gas og Brændsel. Hver af de voksne Elever betaler 6 Kr., og de betaler alle. Dette har efter min Mening stor Betydning. Det ranker Ryggen at vide, at der skal betales, og deres Løn er saadan, at de godt kan.

Det Underskud vi faar, dækker Staten, idet den aarlig giver Dansk Kvindesamfund 4000 Kr. til Støtte af disse Kursus.

— Godnat og Tak for i Aften!

Flokken bruser mod Forstuen. Kun de faa, hvis Tur det i Aften er at gøre i Orden, bliver tilbage.

Frk. Jørgensen sætter sin Hat paa og trækker i Kaaben.

— Socialisterne, siger hun fast, erklærer altid, at Dansk Kvindesamfund er en Overklassebevægelse. Det er det, jeg vil modbevise. Disse unge Piger behandler jeg som mine Veninder, jeg kender hver enkelt ud og ind — jeg har jo god Lejlighed til at tale med dem — og her er ikke Brug for Nedladenhed fra min Side — V i e r j o a l l e K v i n d e r.

Og min Opgave er, at de Penge, vi faar af Kommunen, skal forrente sig som ingen andre. Thi de skal skabe gode, samfundsnyttige Hjem.

Nyt Medlem af Tilsynskomiteen for Vejstrup Pigehjem.

Efter at Justitsministeriet under 29. Decbr. 1909 efter derom indgivet Andragende fra Udgangen af indeværende Aar at regne har fri-